

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1286/2024
08.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Нађа Красић, адвокат из ..., против тужене Средње стручне школе „Стеван Петровић Бриле“ из Руме, коју заступа Општинско правобранилаштво у Руми, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2270/23 од 24.01.2024. године, у седници одржаној дана 08.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2270/23 од 24.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми П1 382/20 од 23.06.2023. године, која је исправљена решењем П1 382/20 од 24.11.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилца тражила да се тужена обавезе да јој на име неплаћеног прековременог рада за јун 2018. године, јун и август 2019. године исплати 14.257,64 динара са законском затезном каматом од 09.06.2022. године до исплате, као и на име обрачунате законске затезне камате 4.293,48 динара. Ставом другим изреке, тужилца је обавезана да туженој накнади трошкове парничног поступка од 67.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2270/23 од 24.01.2024. године, одбијена је жалба тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Руми П1 382/20 од 23.06.2023. године, која је исправљена решењем П1 382/20 од 24.11.2023. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одрадаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова. Међутим, одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 29.06.2020. године. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 18.551,12 динара. Овај износ, према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, представља динарску противвредност испод 40.000 евра.

У конкретном случају не ради о парници из радног спора у смислу члана 441. Закона о парничном поступку (код којих је ревизија увек дозвољена), иако тужиља тражи заштиту права из радног односа, јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, већ се ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд, применом члана 403. став 3. ЗПП, нашао да ревизија тужиље није дозвољена.

На основу изложеног, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић